

Tirsdag den 23. november 2010

Flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand *I**

P7_TA(2010)0421

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 23. november 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand (KOM(2009)0189 - C7-0010/2009 - 2009/0057(COD))

(2012/C 99 E/42)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2009)0189),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 37, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0010/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 17. marts 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A7-0296/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Tirsdag den 23. november 2010

P7_TC1-COD(2009)0057

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 23. november 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om fastlæggelse af en flerårig plan for den vestlige bestand af almindelig hestemakrel og fiskeriets udnyttelse af denne bestand

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) På grundlag af den handlingsplan, der blev vedtaget på De Forenede Nationers verdenstopmøde om bæredygtig udvikling i Johannesburg i 2002, har Det Europæiske Fællesskab bl.a. forpligtet sig til at bevare eller genoprette fiskebestandene på et niveau, hvor det maksimale bæredygtige udbytte kan opnås, således at disse mål for nedfiskede bestande kan nås snarest og om muligt senest i 2015. I henhold til artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik ⁽³⁾ skal den fælles fiskeripolitik sikre, at de levende akvatiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (2) De biologiske oplysninger om **den vestlige** bestand er ikke tilstrækkelige til, at der kan foretages en fuldstændig bestandsvurdering, som ville gøre det muligt at fastsætte et fiskeridødelighedsmål vedrørende det maksimale bæredygtige udbytte og relatere de samlede tilladte fangstmængder til de videnskabelige fangstprognoser. Det indeks over ægmængder, som siden 1977 har været beregnet i treårige internationale undersøgelser, kan anvendes som en biologisk indikator for udviklingen i bestandsstørrelsen.
- (3) Rådgivningen fra Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) viser, at en fangstkontrolregel baseret på tendensen i ægmængden fra de tre seneste ægundersøgelser vil sikre en bæredygtig forvaltning af bestanden.
- (4) I en række år siden 2003 har forsigtig videnskabelig rådgivning vist, at fangsterne af vestlig hestemakrel bør ligge under 150 000 ton pr. år, idet det antages, at det vil betyde, at udnyttelsen vil være bæredygtig, selv hvis der fortsat ikke sker en exceptionelt stor rekruttering. En fangstkontrolregel bør baseres ligeligt på denne forsigtige rådgivning og på en videreført TAC, justeret med en faktor, som afspejler tendenserne i ægproduktionen.
- (5) Fangstkontrolreglerne skal tage hensyn til udsmid, herunder sluppet fisk, fordi alle fisk, der fjernes fra bestanden, har relevans.

⁽¹⁾ EUT C 354 af 28.12.2010, s. 68.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 23.11.2010.

⁽³⁾ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Tirsdag den 23. november 2010

- (6) Bestanden findes hovedsagelig i EU-farvande og norske farvande. Norge har interesse i udnyttelsen af den vestlige bestand af hestemakrel. Bestanden er endnu ikke underlagt fælles forvaltning.
- (7) **Økonomisk set er den vestlige bestand den vigtigste bestand af hestemakrel, der lever i EU-farvande. Den fiskes af forskellige typer fiskerflåder, nemlig industrielt med henblik på forarbejdning og udenrigshandel og ikke-industrielt med det formål at levere friskfanget fisk af høj kvalitet til den brede offentlighed.**
- (8) For at sikre, at foranstaltningerne i denne forordning overholdes, bør der vedtages specifikke kontrol- og overvågningsforanstaltninger ud over de foranstaltninger, som er fastsat i **Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik** ⁽¹⁾, og de foranstaltninger, som er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1542/2007 af 20. december 2007 om landings- og vejningsprocedurer for sild, makrel og hestemakrel ⁽²⁾. Disse foranstaltninger bør navnlig modvirke fejlrapportering af områder og arter.
- (9) Der bør foretages en periodisk evaluering af planen, og når en sådan evaluering viser, at fangstkontrolreglerne ikke længere garanterer en forsigtighedstilgang til forvaltningen af bestanden, bør det sikres, at planen tilpasses.
- (10) Med henblik på artikel 21, litra a), nr. i) og iv), i Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 af 27. juli 2006 om Den Europæiske Fiskerifond ⁽³⁾ bør planen være en genopretningsplan som omhandlet i artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002, når gydebestandens størrelse anslås at være på under 130 % af den størrelse, den havde i 1982, hvor der var en exceptionelt stor rekruttering, mens den bør være en forvaltningsplan i alle andre tilfælde. En gydemasse på 130 % af den størrelse, den havde i 1982, svarer til forsigtighedsniveauet for gydebiomassen.
- (11) Fastsættelsen og tildelingen af fiskerimuligheder i den fælles fiskeripolitik har direkte indflydelse på den socioøkonomiske situation for medlemsstaternes fiskerflåder, **og det er derfor nødvendigt især at tage højde for salget af friskfanget fisk til konsum fra de små kystfiskeriflåder, der er direkte knyttet til områder med kystfiskeri, som er meget afhængige af fiskeri.**
- (12) **De biologiske referencer og parametre, som indgår i fangstreglen, skal være i overensstemmelse med de seneste videnskabelige anbefalinger. Kommissionen bør bemyndiges til at vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår tilpasninger af visse biologiske referencer og parametre, der indgår i fangstreglen, jf. bilaget, med henblik på hurtigt at reagere på ændringer i de videnskabelige anbefalinger foranlediget af bedre viden eller metoder. Det er især vigtigt, at Kommissionen i forberedelsesfasen gennemfører relevante høringer, herunder på ekspertniveau -**

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Med denne forordning fastlægges der en langsigtet plan for bevarelse og forvaltning af den vestlige bestand af hestemakrel (i det følgende benævnt »planen«).

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 337 af 21.12.2007, s. 56.

⁽³⁾ EUT L 223 af 15.8.2006, s. 1.

Tirsdag den 23. november 2010

Artikel 2

Anvendelsesområde

Planen finder anvendelse på den bestand af hestemakrel, der lever i EU-farvandene og de internationale farvande i ICES-afsnit IIa, IVa, Vb, VIa, VIb, VIIa, b, c, e, f, g, h, j, k og VIIIa, b, c, d, e.

For så vidt angår kystfiskerflåden, skal der ved omlægningen af forvaltningszonerne i henhold til denne plan tages hensyn til dette flådesegments historiske rettigheder.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- a) »ICES«: Det Internationale Havundersøgelseråd, og »ICES-afsnit«: et fiskeristatistisk område som defineret af ICES
- b) »vestlig hestemakrel«: hestemakrel fra den bestand, som er nævnt i artikel 2
- c) »samlet tilladt fangstmængde« (TAC): den mængde vestlig hestemakrel, som hvert år kan fiskes og landes
- d) »samlet udtag«: den mængde vestlig hestemakrel, som fjernes fra havet, omfattende den gældende TAC og et skøn over udsmidte fisk, beregnet for det pågældende år i henhold til denne forordnings bestemmelser
- e) »ægundersøgelsesindeks«: det anslåede antal hestemakrelæg, som følger af den treårige internationale ægundersøgelse for makrel og hestemakrel i Atlanterhavet, delt med 10^{15}
- f) »sluppet fisk«: fisk, som er fanget og derefter sluppet ud i havet igen uden at blive bragt om bord på fartøjet.

KAPITEL II

MÅL FOR LANGSIGTET FORVALTNING

Artikel 4

Planens mål

Planens mål er at bevare biomassen for vestlig hestemakrel på et niveau, som sikrer en bæredygtig udnyttelse, og at opnå det størst mulige udbytte på lang sigt. I den forbindelse bør fangstkontrolreglerne baseres ligeligt på forsigtig rådgivning, som gives for gennemsnitlige rekrutteringsbetingelser, og på den seneste samlede tilladte fangstmængde, justeret med en faktor, som afspejler den seneste tendens i bestandsstørrelsen målt på grundlag af ægproduktionen.

Tirsdag den 23. november 2010

KAPITEL III

FANGSTREGLER

Artikel 5

Procedure for fastsættelse af TAC'en

1. Med henblik på at nå målet i artikel 4 træffer Rådet hvert år efter proceduren i **artikel 43, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde** og efter høring af STECF beslutning om TAC'en for vestlig hestemakrel for det følgende år.
2. **Ved fordelingen pr. zone af TAC'erne for vestlig hestemakrel som fastsat i denne forordning tages der hensyn til de berørte fiskerflåders specifikke karakter og formål, uanset om flåderne er industrielle eller ikke-industrielle, og om der er tale om forarbejdning og udenrigshandel eller om levering af frisk fisk af høj kvalitet til den brede offentlighed.**
3. TAC'en fastsættes i overensstemmelse med dette kapitel.

Artikel 6

Beregning af TAC'en

1. TAC'en beregnes ved fra det samlede udtag, som er beregnet i henhold til artikel 7 og 8, at trække en mængde fisk svarende til det udsmid, herunder sluppet fisk, som har fundet sted i året før det år, hvor den seneste videnskabelige vurdering blev foretaget, som skønnet af STECF.
2. Når STECF ikke er i stand til at foretage et skøn over mængden af udsmid, herunder sluppet fisk, for året før det år, hvor den seneste videnskabelige vurdering blev foretaget, svarer fradraget til den **gennemsnitlige** relative mængde af udsmid, herunder sluppet fisk, som videnskabeligt skønnes at have fundet sted inden for de sidste 15 år ■.
3. Når TAC'en beregnes på grundlag af det samlede udtag, som er beregnet foreløbigt i henhold til artikel 7, stk. 3, tilpasses den i løbet af det år, hvor den anvendes, til den endelige beregning af udtaget.

Artikel 7

Beregning af det samlede udtag for et år, som følger efter en ægundersøgelse

1. Når TAC'en skal fastsættes for et år, som følger efter et år, hvor der er foretaget en ægundersøgelse, beregnes det samlede udtag på grundlag af følgende elementer:
 - a) en konstant faktor på 1,07, som afspejler den endelige stigning i det samlede udtag som simuleret i underliggende matematiske modeller, der sigter mod at maksimere det årlige udbytte uden at bringe målet om at holde risikoen for en nedgang i bestandens størrelse på et meget lavt niveau i fare
 - b) den TAC, som er fastsat for det år, hvor ægundersøgelsen blev foretaget, i det følgende benævnt »reference-TAC'en«
 - c) en vægtningsfaktor, som er fastsat i overensstemmelse med bilaget, og som afspejler tendensen i bestandsstørrelsen på grundlag af ægundersøgelsesindekserne
 - d) en mindstemængde for det samlede udtag, herunder skøn over udsmid, på **mellem 70 000 ton og 80 000 ton. Rådet fastsætter mindstemængden for det samlede udtag, når det fastsætter TAC'erne i overensstemmelse med dette kapitel.**

Tirsdag den 23. november 2010

2. Det samlede udtag, som der henvises til i stk. 1, beregnes ved hjælp af følgende formel:

$$1,07 * (\text{mindstemængden for det samlede udtag} + (\text{reference-TAC'en} * \text{vægtningsfaktoren}) / 2)$$

3. Når der kun foreligger en foreløbig beregning af det seneste ægundersøgelsesindeks, beregnes det samlede udtag i henhold til stk. 1 og 2 på grundlag af det foreløbige indeks, og det tilpasses til det endelige resultat af ægundersøgelsen i løbet af det år, hvor den relevante TAC anvendes.

Artikel 8

Beregning af det samlede udtag for de følgende år

1. Når TAC'en skal fastsættes for et år, som ikke følger efter et år, hvor der er foretaget en ægundersøgelse, er det samlede udtag lig med det samlede udtag, som er beregnet for det foregående år.
2. Hvis der er gået mere end tre år siden den seneste ægundersøgelse, regnet fra det år, for hvilket TAC'en skal fastsættes, nedsættes det samlede udtag imidlertid med 15 %, medmindre STECF udtaler, at en sådan nedsættelse ikke er hensigtsmæssig, og i så fald er det samlede udtag lig med det foregående samlede udtag, eller det beregnes med en lavere nedsættelse baseret på STECF's rådgivning.

Artikel 9

Overgangsregel for fastsættelse af TAC'en

Når den første TAC, som skal fastsættes i henhold til artikel 6 og 7, vedrører et år, som ikke følger efter et år, hvor der er foretaget en ægundersøgelse, beregnes TAC'en i henhold til de nævnte artikler, som om den seneste ægundersøgelse havde fundet sted det foregående år.

■

Artikel 10

Tilpasning af foranstaltningerne

Hvis STECF udtaler, at *vægtningsfaktoren eller tendensen i ægmængden, jf. bilaget, på grund af bedre kendskab til bestanden eller en bedre metode til evaluering af bestanden bør ændres eller beregnes anderledes, vedtager Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 11, og under overholdelse af bestemmelserne i artikel 12 og 13, ændringer til bilaget med henblik på at tilpasse de pågældende parametre til de nye videnskabelige henstillinger.*

Artikel 11

Udøvelse af delegationen

1. *Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 10 i en periode på tre år efter ... (*). Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af treårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 12.*
2. *Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.*
3. *Beføjelserne til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i artikel 12 og 13 anførte betingelser.*

(*) *Datoen for denne forordnings ikrafttræden.*

Tirsdag den 23. november 2010

Artikel 12**Tilbagekaldelse af delegationen**

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.
2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig god tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.
3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de i beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 13**Indsigelser mod delegerede retsakter**

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra datoen for meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i Den Europæiske Unions Tidende og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelser.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegerede retsakt inden udløbet af den frist, der er omhandlet i stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

KAPITEL IV

KONTROL OG OVERVÅGNING

Artikel 14

■ Fiskeritilladelse

1. For at kunne fiske efter vestlig hestemakrel skal fartøjer have en ■ fiskeritilladelse udstedt efter artikel 7 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
2. Det er forbudt for fiskerfartøjer, som ikke er i besiddelse af en fiskeritilladelse ■, at fiske efter hestemakrel eller beholde hestemakrel om bord under fangstretser, der indebærer fartøjets tilstedeværelse i et af de ICES-afsnit, som er nævnt i artikel 2.
3. Som undtagelse fra stk. 2 kan føreren af et fiskerfartøj, som ikke er i besiddelse af en fiskeritilladelse, og som ønsker at bevæge sig ind i det i artikel 2 omhandlede område, beholde hestemakrel ombord på betingelse af, at fartøjets redskaber er fastsurret og stuvet i overensstemmelse med kravene i artikel 47 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og på de i nærværende artikels stk. 4 fastsatte betingelser.

Tirsdag den 23. november 2010

4. Udover de i artikel 14 i forordning (EF) nr. 1224/2009 anførte krav registrerer føreren af et fiskerfartøj, som ikke er i besiddelse af en fiskeritilladelse, inden fartøjet bevæger sig ind i det i artikel 2 i nærværende forordning omhandlede område, i sin logbog dato og tidspunkt for det senest afsluttede fiskeri og angiver den planlagte landingshavn. Er fiskerfartøjet forpligtet til at opfylde kravene i artikel 15 i forordning (EF) nr. 1224/2009, fremsendes oplysningerne i henhold til bestemmelserne i denne artikel. Findes der ombord på fartøjet hestemakrel, som ikke er registreret i logbogen, anses mængden af disse for at være fanget inden for området.

5. Hver medlemsstat opstiller og ajourfører en liste over fartøjer med **fiskeritilladelse**, og stiller den til rådighed for Kommissionen og de øvrige medlemsstater på sit officielle websted. **Medlemsstaten anbringer denne liste i den sikre del af sit officielle websted, jf. artikel 114 i forordning (EF) nr. 1224/2009.**

6. **Med forbehold for kapitel III i Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 af 29. september 2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande ⁽¹⁾ anvendes nærværende artikels stk. 1-4 ligeledes på tredjelandsfiskerfartøjer, der påtænker at fiske vestlig hestemakrel i EU-farvande.**

Artikel 15

Krydskontrol

1. **Ved valideringen af oplysninger med hensyn til vestlig hestemakrel i henhold til artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009 skal** der lægges særlig vægt på muligheden for, at andre små pelagiske arter end hestemakrel indrapporteres som hestemakrel og omvendt.

2. **Der lægges ligeledes** særlig vægt på, at der er sammenhæng i områdedata vedrørende aktiviteter, som er observeret i de områder, hvor grænserne for bestandene af hestemakrel mødes, nemlig ICES-afsnit VIIIc og IXa, IVa og IVb, VIIe og VIId.

█

KAPITEL V

OPFØLGNING

Artikel 16

Evaluering af planen

På grundlag af rådgivning fra STECF og efter høring af Det Regionale Rådgivende Råd for Pelagiske Bestande evaluerer Kommissionen planens indvirkning på vestlig hestemakrel og på fiskeriet efter denne bestand senest i det sjette år for denne forordnings anvendelse og dernæst hvert sjette for denne forordnings anvendelse og foreslår om nødvendigt relevante foranstaltninger til ændring af planen.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 17

Bistand under Den Europæiske Fiskerifond

1. For de år, hvor gydebestanden videnskabeligt skønnes at være på mindst 130 % af den størrelse, den havde i 1982, skal planen betragtes som en forvaltningsplan i henhold til artikel 6 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på artikel 21, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

⁽¹⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 33.

Tirsdag den 23. november 2010

2. For de år, hvor gydebestanden videnskabeligt skønnes at være på mindre end 130 % af den størrelse, den havde i 1982, skal planen betragtes som en genopretningsplan i henhold til artikel 5 i forordning (EF) nr. 2371/2002 og med henblik på artikel 21, litra a), nr. i), i forordning (EF) nr. 1198/2006.

Artikel 18

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 14 finder anvendelse fra anvendelsesdatoen for artikel 7 og 14 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Beregning af vægtningsfaktoren i artikel 7, stk. 1, litra c)

1. Vægningsfaktoren i artikel 7, stk. 1, litra c), fastsættes som følger på grundlag af den tendens, som er beregnet i overensstemmelse med punkt 2 i dette bilag:
 - a) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er lig med eller mindre end $-1,5$, er vægtningsfaktoren 0.
 - b) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er større end $-1,5$ og mindre end 0, er vægtningsfaktoren lig med $1 - (-2/3 * \text{tendensen})$.
 - c) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er lig med eller større end 0, er vægtningsfaktoren lig med $1 + (0,8 * \text{tendensen})$.
 - d) Hvis tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser er større end 0,5, er vægtningsfaktoren 1,4.
2. Tendensen for de tre seneste ægundersøgelsesindekser beregnes efter følgende formel:

$$(\text{ægundersøgelsesindeks } 3 - \text{ægundersøgelsesindeks } 1) / (3 - 1),$$

hvor de tre seneste ægundersøgelsesindekser stilles op som punkt 1, punkt 2 og punkt 3 på x-aksen i et koordinatsystem, således at ægundersøgelsesindeks 3 er det seneste ægundersøgelsesindeks, og ægundersøgelsesindeks 1 er det ægundersøgelsesindeks, som er skønnet seks år tidligere.